

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 274/2023-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **LiNi s. r. o.**, Moravský Svätý Ján 7, IČO 47 574 101, zastúpenej **URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o.**, advokátskou kanceláriou, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 4 Cob 51/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 4 Cob 51/2019 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Krajskému súdu v Bratislave **prikazuje**, aby v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 4 Cob 51/2019 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **800 eur**, ktoré jej **je** Krajský súd v Bratislave **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Krajský súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **530,86 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 274/2023-21 z 23. mája 2023 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 4 Cob 51/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“) domáhala od žalovaného zaplatenia pohľadávky vo výške 19 716,50 eur s príslušenstvom. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom z 13. novembra 2018, ktorým zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 19 716,50 eur s príslušenstvom a náhrade trov konania v plnom rozsahu. O odvolaní žalovaného rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 4 Cob 51/2019 z 22. októbra 2020, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobu zamietol (výrok I) a žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania (výrok II). Na základe sťažovateľkou podaného dovolania bol rozsudok krajského súdu uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 4 Obdo 2/2022 z 31. januára 2023 (právoplatným 26. marca 2023) zrušený a vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia uznesenia najvyšší súd uviedol, že *„je nesporné, že odvolací súd modifikoval vykonané dokazovanie a skutkový stav súdu prvej inštancie, bez toho, aby dokazovanie zopakoval alebo doplnil v zmysle ustanovenia § 383 C. s. p. Jednalo sa o skutkové hodnotenie dôkazov a nie právne posúdenie veci, ako to nesprávne konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd. Odvolací súd sa absolútne nezaoberal právnym posúdením rozporu obsahu právneho úkonu (dohody o novácii záväzkov) s ustanovením § 585 ods. 1 OZ a § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 a § 261 ods. 9 OBZ, tak ako to konštatoval súd prvej inštancie, na základe ním zisteného skutkového stavu veci. Neuviedol, či sa jedná o nesprávnu právnú aplikáciu právnych predpisov alebo o nesprávnu interpretáciu právneho predpisov, resp., že zo správneho skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil nesprávne právne závery. Tým, že rozhodnutie zmenil bez vykonania dokazovania, resp. doplnenia a nariadenia pojednávania, vypočítania sporových strán, znemožnil žalobcovi ako procesnej strane vyjadriť sa k námietkam odvolateľa a poskytnúť podrobnú argumentáciu odvolaciemu súdu, prípadne korigovať postup súdu. Dovolanie žalobcu je preto v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. prípustné a zároveň aj dôvodné.*

... Keďže najvyšší súd dospel k záveru o porušení práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, v dôsledku ktorej okolnosti rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nepovažoval dovolací súd za nevyhnutné zaujať meritórny postoj aj k namietanej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., nakoľko zrušením rozsudku odvolacieho súdu sa konanie na odvolacom súde dostáva do štádia, kedy bude o predmete žaloby opakovane konať a rozhodovať. Vytvára sa tak procesný priestor pre dovolateľa (i druhú stranu sporu) v rámci

d'alšieho konania pred odvolacím súdom svoje tvrdenia preukázať všetkými dostupnými dôkaznými prostriedkami, pričom úlohou (povinnosťou) odvolacieho súdu bude dôsledne sa vysporiadať so všetkými námietkami žalobcu, i žalovaného, znova o predmete žaloby rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.“

3. Spis bol 7. marca 2023 vrátený okresnému súdu, kde sa nachádzal aj v čase rozhodovania ústavného súdu.

II. Argumentácia sťažovateľky

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že došlo k porušeniu jej v petite ústavnej sťažnosti označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní, keďže „*v dôsledku neefektívneho, nesústreďeného a nezákonného postupu porušovateľa, ktorým došlo až k porušeniu základného práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces (tak ako konštatoval Najvyšší súd), konanie stále nie je právoplatne ukončené ani čo do merita veci ani čo do náhrady trov konania ani čo do ich výšky a v dôsledku postupu porušovateľa sťažovateľova právna neistota naďalej pretrváva už 7 rokov 3 mesiace a 10 dní, sťažovateľ namieta dĺžku konania pred porušovateľom od 25.03.2019, neefektívnu a nesústreďenú činnosť porušovateľa, pričom tomuto je nutné pričítať aj dĺžku konania na Najvyššom súde v zmysle judikatúry Ústavného súdu. Postup porušovateľa tak neodstránil právnu istotu sťažovateľa, práve naopak, jeho postupom sa právna neistota sťažovateľa ešte viac prehĺbila. Na základe neefektívnej a nesústreďenej činnosti porušovateľa, ktorej hlavným dôkazom je predmetné zrušujúce uznesenie Najvyššieho súdu, došlo v konaní k zbytočným prietiahom a porušovateľ bude musieť opätovne vo veci rozhodovať, pričom porušovateľ disponoval spisom od 25.03.2019 a rozhodol rozsudkom sp. zn.: 4Cob/51/2019–380 zo dňa 22.10.2020, čo predstavuje dobu 1 roka 6 mesiacov a 27 dní, počas ktorej porušovateľ rozhodoval. Následne sťažovateľ podal dňa 23.12.2020 voči rozsudku porušovateľa dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd dňa 31.01.2023 tak, že rozsudok porušovateľa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.“. Konania o zaplatenie patria podľa sťažovateľky medzi bežnú a rutinnú prax všeobecných súdov a jej vec nemožno hodnotiť ako takú zložitú, aby zložitost' veci odôvodňovala dosahovanú dĺžku súdneho konania. Konečné vyriešenie sporu je pre sťažovateľku dôležité aj preto, lebo ide o znovuzískanie pocitu spravodlivosti a dôvery v právny štát a súdny systém a zároveň žalovaná suma nie je pre sťažovateľku zanedbateľná. Sťažovateľka bola vždy aktívnou stranou sporu, je zastúpená právnym zástupcom a počas celého konania sa nedopustila takého konania, ktorým by marila možnosť krajského súdu konať v jej veci v primeranej lehote bez zbytočných prietahov.*

5. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľka poukázala na skoršie rozhodnutie ústavného súdu v predmetnej veci, a to uznesenie č. k. I. ÚS 550/2020 z 1. decembra 2020, ktorým bola ústavná sťažnosť sťažovateľky odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Už vtedy ústavný súd deklaroval, že dĺžka odvolacieho konania nebola optimálna, avšak nečinnosť krajského súdu svojou intenzitou nevyhodnotil za závažnú do takej miery, aby dosiahla ústavnoprávny rozmer.

III.

Vyjadrenie krajského súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie krajského súdu:

6. Ústavný súd vyzval predsedu krajského súdu na vyjadrenie sa k podanej ústavnej sťažnosti. Vo svojom podaní z 23. júna 2023 predseda krajského súdu na úvod citoval z vyjadrenia JUDr. Dany Štiffalovičovej, predsedníčky senátu a sudkyne spravodajkyne, ktorá zhrnula obsah ústavnej sťažnosti sťažovateľky a doterajší priebeh napadnutého konania. Uviedla, že „je potrebné vziať na zreteľ aj skutočnosť, že v období od 16.3.2020 do 13.6.2020 a v období od 1.10.2020 do 14.5.2021 bol na území Slovenskej republiky v súvislosti s nákazlivou chorobou COVID-19 vyhlásený núdzový stav, ktorý vytváral procesné prekážky spojené s prevenciou šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, vyplývajúce z ustanovenia § 3 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, a preto v tomto období súdy vykonávali pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia len v nevyhnutnom rozsahu.“. V závere o vzťahu k odôvodneniu zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu poukázala na bod 24 rozsudku krajského súdu z 22. októbra 2020: «Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd vo veci nenariadil pojednávanie z dôvodu, že bol toho názoru, že súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav veci, ale jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení.“» V odôvodnení rozsudku sa odvolací súd podľa jej názoru zaoberal aj právnym posúdením dohody o novácii záväzkov a svoj právny názor, že dohoda o urovnaní z 25. novembra 2014 bola uzatvorená platne, aj odôvodnil. Ústavnú sťažnosť považuje po vecnej stránke za nedôvodnú a nepreukazujúcu porušenie označených práv.

7. Predseda krajského súdu sa s vyjadrením predsedníčky senátu v celom rozsahu stotožnil a ústavnú sťažnosť vo vzťahu k postupu krajského súdu nepovažuje po vecnej stránke za dôvodnú.

III.2. Replika sťažovateľky:

8. Vyjadrenie krajského súdu doručil ústavný súd sťažovateľke, ktorá sa s ním nestotožňuje a trvá na svojich námietkach uplatnených v ústavnej sťažnosti, ktoré aj opätovne zopakovala.

9. Ústavný súd v zmysle § 58 ods. 3 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že na základe podaní účastníkov a spisu predloženého ústavnému súdu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Podstata námietok sťažovateľky je založená na tvrdení, že doterajšia ochrana jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote nie je zavinením krajského súdu v napadnutom konaní dostatočne rýchla a účinná.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie už citovaných práv vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 118/2019).

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07).

13. Pri posudzovaní prvého kritéria, a to zložitosti veci, dospel ústavný súd k záveru, že vo veci ide o rozhodovanie v odvolacom konaní o peňažnom nároku sťažovateľky. Predmet sporu patrí medzi štandardnú agendu všeobecných súdov a nejde o privilegovaný typ konania. Sťažovateľka považuje predmet konania za jednoduchý. Krajský súd sa k zložitosti veci nevyjadril. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu ústavný súd dospel k záveru, že predmet konania nie je právne a ani fakticky zložitý.

14. Druhým kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bolo správanie sťažovateľky ako strany napadnutého konania. Ústavný súd nezistil také správanie sťažovateľky, ktoré by relevantne prispelo k vzniku zbytočných prietáhov v napadnutom konaní.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu krajského súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

15.1. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že tento bol krajskému súdu predložený 25. marca 2019. Dňa 22. októbra 2020 vyhlásil krajský súd vo veci rozsudok a následne 19. novembra 2020 spis vrátil súdu prvej inštancie, ktorému bolo 22. decembra 2020 doručené dovolanie sťažovateľky. Súdny spis spolu s podaným dovolaním bol dovolaciemu súdu predložený až 19. januára 2022

a rozhodnuté o ňom bolo uznesením najvyššieho súdu z 31. januára 2023. Spis bol následne 7. marca 2023 vrátený súdu prvej inštancie. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ustálil, že spis sa nachádzal na krajskom súde od marca 2019 do novembra 2020 (1 rok a 8 mesiacov) a na dovolacom súde od januára 2022 do marca 2023 (1 rok a 2 mesiace).

15.2. Zrušujúce rozhodnutie dovolacieho súdu založené na porušení práva sťažovateľky na spravodlivý súdny proces (bod 2 tohto nálezu) vyhodnotil ústavný súd ako neefektívnosť v postupe krajského súdu v napadnutom konaní. Pre posúdenie predmetného konania je podľa názoru ústavného súdu podstatná skutočnosť, že v dôsledku opísaného neefektívneho postupu krajského súdu nie je vec sťažovateľky ani po siedmich rokoch od podania žaloby (a po štyroch rokoch od podania odvolania) právoplatne rozhodnutá. V okolnostiach danej veci musí ústavný súd zdôrazniť, že čas konania na inštančne nadriadenom súde v prípade zrušenia rozhodnutia z procesných dôvodov ide aj na „vrub“ súdu, ktorému sa rozhodnutie zrušilo. V dôsledku opísanej nesústrednej činnosti krajského súdu sa vec sťažovateľky po štyroch rokoch od podania odvolania vracia v rámci dovolacieho konania na jeho začiatok.

16. Zistené skutočnosti sú postačujúce na vyvodenie konečného záveru, že celková dĺžka napadnutého konania je z ústavného hľadiska celkom zjavne neakceptovateľná. Svojím postupom tak krajský súd prispel k dĺžke napadnutého konania v takom rozsahu, že došlo k porušeniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

17. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

18. Ústavný súd v nadväznosti na zistenie, že krajský súd je povinný vo veci sám rozhodnúť o odvolaní (bod 2 tohto nálezu), prikázal mu konať v napadnutom konaní vedenom pod pôvodnou spisovou značkou bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu). A to aj za situácie, keď sa vec sťažovateľky v čase rozhodovania ústavného súdu stále nachádza na súde prvej inštancie, keďže po zrušení a vrátení veci dovolacím súdom nebola ešte krajskému súdu predložená na opätovné rozhodnutie o odvolaní (nebola jej krajským súdom ani pridelená nová spisová značka). V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na zmeny v organizácii všeobecných súdov s účinnosťou od 1. júna 2023, na tzv. novú súdnu mapu, keď došlo v rámci zmeny výkonu súdnictva k presunu značného množstva súdnych spisov, a to aj vo veci sťažovateľky, a to z Okresného súdu Bratislava II na Mestský súd Bratislava III.

19. Okrem vyslovenia porušenia svojich práv sa sťažovateľka domáha aj finančného zadosťučinenia vo výške 6 190 eur. Uvedené odôvodňuje tým, že v dôsledku nesústredenej činnosti krajského súdu sa napadnuté konanie predlžuje a zvyšujú sa aj jej náklady na vedenie konania.

20. Cieľom tohto inštitútu je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa

ochrany (IV. ÚS 210/04, tiež judikatúra ESĽP, rozsudok z 19. 1. 2010 vo veci Zongorová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 28923/06 a rozsudok ESĽP zo 7. 7. 2009 vo veci Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 42561/04). Ústavný súd posudzoval dĺžku napadnutého konania vrátane dovolacieho konania, predmet sporu, správanie sťažovateľky a význam sporu pre sťažovateľku. V rozhodovacej činnosti ústavného súdu prevláda názor, že deklarovanie porušenia základných práv, príkaz konať a náhrada trov konania implicitne zahrňujú aj satisfakčný prvok.

21. Vzhľadom na konštatovanú nesústredenú činnosť krajského súdu v napadnutom konaní doplnil ústavný súd ochranu aj o finančné zadost'učinenie, limitujúc jeho výšku na 800 eur (bod 3 výroku tohto nálezu; návrhu na priznanie vyššej sumy nevyhovelo výrokom 5 tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

22. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

23. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľke v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2023 predstavuje sumu 208,67 eur a režijný paušál sumu 12,52 eur. Ústavný súd teda sťažovateľke priznal náhradu za dva úkony právnej služby zvýšenú o 20 % daň z pridanej hodnoty celkovo vo výške 530,86 eur (bod 4 výroku tohto nálezu). Náhradu za tretí úkon právnej služby – vyjadrenie z 30. júna 2023 ústavný súd nepriznal, pretože obsah doručeného vyjadrenia nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci.

24. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

25. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu